

पञ्चके दाहनिषेधो न प्राप्नोति किन्तु दाहः कर्तव्य इत्येव प्राप्नोति । अस्त्वेषमिति चेन्न प्राप्तस्य दाहं त्वजेदिति दाहस्यैव क्रियाकारकसम्बन्धेन प्राधान्यतो निषेधात्, किञ्च “त्रिगुणफलदोदृष्टौ नष्टे कृते च स्मृतेऽपि वेति” त्रिपुष्करयोगफलवत् पञ्चकमरणनिषेध एव वक्तव्ये दाह-निषेधस्य पृथगुपादानात् कर्तव्यतापत्तिः । तस्मादाश्विन् कस्मिंश्चिन्नक्षत्रे स्मृतस्य पञ्चके दाहो न कार्य इति तृतीयः पक्षः साधीयान् । प्राधान्यादाहस्यैव निषेध इत्युक्तं प्राक् अतः पञ्चकात् प्राक् मरणदोषो नास्ति तथा तत्रैव दाहोऽपि न दोषाय । यदि क्रियाकरणवशात् कान्ताति-क्रमे सति पञ्चकप्रवृत्तिस्तदा शान्तिं विधाय दाहः कार्यः पञ्चके तु हयमपि निषिद्धं मरणं दाहश्चेति । उक्तं च ब्रह्मपुराणे “कुम्भभीनस्थिते चन्द्रे मरणं यस्य जायते । न तस्योर्ध्वं गतिर्हृष्टा सन्ततो न शुभं भवेत् । न तस्य दाहः कर्तव्यो विनाशः स्त्रेषु जन्तुषु । पञ्चकानन्तरं कार्यं कार्यं दाहादिकं खलु । अथ वा तद्दिने कार्यो दाहस्य विधिपूर्वकम्” । रेवतीप्रान्ते स्मृतस्य रेवतीमप-हाय दाहः कार्य इत्यर्थः धनिष्ठोत्तराङ्गोद्विस्मृतस्य दाहस्य षडप्येव पञ्चकस्य बलकालव्यापित्वात्पुंषितदाह-निषेधाच्च । स च दाहः शान्तिविधिपूर्वकः कार्यः । स च विधिरक्तो ब्रह्मपुराणे “दाहदेशे शवं नीत्वा स्नापयेच्च प्रयत्नतः । दर्भाणां प्रतिभाः कार्याः पञ्चोर्णास्तत्रवे-ष्टिताः । यवपिष्टेनाहुलिप्राप्ताभिः सह शवं दहेत् । प्रेतवाहः प्रेतसखः प्रेतपः प्रेतभूमिपः । प्रेतहृत्तां वचमय नामान्येतानि च क्रमात्” इति । विशेषस्तन्त्ये-ष्टिपद्धत्यादौ द्रष्टव्यः । नन्वत्र “त्रिगुणफलदो दृष्टौ नष्टे कृते च स्मृतेऽपि वेति” मरणनिषेध एव वक्तव्यो किं पुन-र्दाहनिषेधेन । उच्यते दोषाधिक्यसूचनार्थं हि पुन-र्दाहनिषेधः अतएव पञ्चके स्मृतस्य पुत्तलविधानं कृत्य दाहः कार्यः ततः स्मृतकाले पुत्रादिभिः शान्तिकं च विधेयम् । उक्तं च गरुडपुराणे “ततो दाहः प्रकर्तव्य-ज्ज्ञेय पुत्तलकैः सह । स्मृतकाले तदा पुत्रैः कार्यं शा-न्तिकपौष्टिकम् । पञ्चके तु स्मृतो वीर्यो न गतिं लभते नरः । तिलाञ्चैव हिरण्यं च तच्छदिग्र इतं ददेत्” इति । अतो नक्षत्रान्तरे स्मृतस्य पञ्चके दाहप्राप्ति-पु-तनकविधिरेव भवति ततः स्मृतकाले शान्तिकं च । एवं तदकाले स्मृतस्याश्विन्यां दाहप्राप्ति-पुत्तलविधिर्न किन्-तु स्मृतकाले शान्तिकमेव विधेयम्” पी० भा० ।

पञ्चकपाल त्रि० पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः अण् तस्य लुक् । पञ्चकपालेषु संस्कृते पुरोडाशादौ समा० द्वि० । समाहृत पञ्चकपालेषु स्त्री ङीप् ।

पञ्चकर्ण त्रि० पञ्च कर्णा अथ लक्षणत्वेऽपि विष्टादित्वात् न पूर्वपददीर्घः । पञ्चकर्णलक्षणयुक्ते ।

पञ्चकर्मन् न० पञ्चानां कर्मणां समाहारः “अनो नलोपश्च वा द्विगुः स्त्रियास्” वार्ति० पक्षे नलोपाभावः । पञ्चानां कर्मणां उत्प्रेषादीनां समाहारे । तानि च कर्माणि कर्मनुशब्दे १७३६७० उक्तानि । श्वैद्यकोक्ते कर्मपञ्चक-भेदे “वसनं रेचनं नख्यं निरुहश्चानुवासनम् । पञ्चक-र्मदमन्यञ्च जेवस्तुत्तेपणादिकम्” । पक्षे नलोपे ङीपि पञ्चकभीष्यत् स्त्री ।

पञ्चकपाय पु० न० पञ्चविधः कषायः “जम्बुशाल्मलिवाद्यालं वदरं वज्रलं तथा । एतेषां वलकलरसः कषायः परिकीर्तितः इत्युक्ते पञ्चानां एकभावे वलकलरसे । कर्मधा० संज्ञात्वात् न द्विगुः । २पञ्चसु कषायेषु व० व० । “जम्बु शाल्मलि वाद्यालं वदरं वज्रलं तथा । कषायाः पञ्च विज्ञेयाः देव्याः प्रीतिकराः शुभाः” दुर्गासप्तशतम् ।

पञ्चकाम पु० व० व० । कर्म० संज्ञात्वात् न द्विगुः । “पञ्चकामा इमे देवि ! नामानि शृणु पार्षति । काममन्यथकन्दर्प-मकरध्वजसंज्ञकाः । मीनकेतुर्महेयानि ! पञ्चमः परि-कीर्तितः” तन्त्रसा० उक्तेषु पञ्चसु कामभेदेषु ।

पञ्चकृत्य पु० पञ्चं विसृत्तं कृत्यं यत् । पञ्चगौडहो राजनि०

पञ्चकृष्ण पु० पञ्चसु कृष्णः । कीटभेदे कीटशब्दे हयग्रम् ।

पञ्चकीर्ण न० पञ्च कीर्णा यस्य । पञ्चकीर्णात्मके षत्त्वमेदे २तन्त्रोक्ते यन्त्रभेदे शङ्खनाथविनयमपञ्चमात्मके स्थाने च पञ्चकीर्ण न० “पञ्चकोलं कषामूलं कृष्णाचव्याग्निनागरैः” शब्दच० उक्ते पाचनविशेषे अथ गुणाः “पञ्चकोलं रसे पाके कटुकं रुचिकृन्मृत्तम् । तीक्ष्णोष्णं पाचनं श्रेष्ठं दीपनं कफघातनुत् । गुल्मप्लीहोदरानाहशूलजं पित्त-कोपनम्” भावप्र० उक्ताः । “पिप्पलीपिप्पलीमूलं चव्यचिलक नागरम् । दीपनीयः शृतो वर्मः कफातिलगटापहः” चक्रदत्तोक्ते २पाचनभेदे च ।

पञ्चकोष पु० संज्ञात्वात् कर्म० । वेदान्तिकशिखे अक्षमयादिषु पञ्चसु कोषवदाध्यायकेषु देहादिषु । तेषां स्वरूपादिकञ्च विवेकचूडामणौ दर्शितं यथा “कोषैरक्षमयाद्यैः पञ्चभिरात्मा न संहतो भाति । निजशक्तिमसुत्पन्नेः शेषाष्टपटलैरिषाम्बु बाधोपसम्” इत्यु पञ्चमे “देहोऽयमक्षमवनोऽक्षमयसु कोष-